

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6132

гр. София, 03.08.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 03.08.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **6412** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена искова молба от Р. А. Х., с ЕГН [ЕГН], А. Г. Х., с [ЕГН] и Д. П. Б., с ЕГН [ЕГН] и тримата с постоянен адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Д. Г. от САК срещу Министъра на външните работи и Областния управител на [населено място], с която молят да бъде установено по отношение на двамата ответници, че Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на областния управител на С., потвърдена с решение № 493/20.01.2022 г., постановено по адм.д. № 10299/2021 г. на ВАС, IV отд. и Решение № 3987/17.06.2021 г., постановено по адм. д. № 11567/2020 г. по описа на АССГ, не подлежи на изпълнение, поради новонастъпили факти.

С исковата молба е направено искане за спиране на действията по принудително изпълнение на Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на областния управител на С., на основание чл. 292, ал.4 АПК, като форма на обезпечаване на предявения иск.

Твърдяните новонастъпили факти са свързани с постановяване на решение № 3/24.02.2022 г., постановено по к.д. № 16/2021 г. на Конституционния съд на Р. България, обн. ДВ, бр. 18/04.03.2022 г. и влязло в сила на 08.03.2022 г., с което са обявени за противоконституционни разпоредбите на § 1, ал. 1 от Закона за допълнение на Закона за собствеността /ЗДЗС/, /обн. ДВ, бр.46 от 2006г. посл. доп. ДВ бр.18 от 2020г./ и § 2 от Заключителните разпоредби на Закона за изменение на Закона за собствеността, обн. ДВ бр.7 от 2018 г. Изложени са твърдения, че имота, за който е издадена заповедта, чието принудително изпълнение се претендира да бъде спряно, представлява жилище частна държавна собственост, но същият е придобит от молителите по давност. На тези, новонастъпили след издаване на заповедта, факти основават исковата си претенция по реда на чл. 292 АПК.

Също така посочват, че са подали искова молба пред СГС с вх. № 19943/04.04.2022 г., въз основа на която е образувано гр.д. № 3453/2022 г. по описа на СГС, I-5 състав, с която претендират съда да признае за установено спрямо държавата, че са придобили

имота по давност с упражняване на непрекъснато владение върху имота в продължение на повече от 10 години.

Ответната страна, областен управител на област С., е представил преписката по издаване на заповедта, която подлежи на изпълнение.

Другият ответник министърът на външните работи не е уведомяван за предявения иск.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа страна:

Със Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на областния управител на С. е наредил, на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДС, да се из земе от Р. А. Х., В. Г. П., В. Д. П., А. В. П., А. Г. Х., П. Х. Б. и Д. П. Б. недвижим имот – частна държавна собственост, управляван от Министерство на външните работи /МВНР/, представляващ апартамент № 11, намиращ се в [населено място], район „М.“, ж.к „М. 2“, блок 208А, вход 1, етаж 4.

Заповедта е оспорена пред съда, като с Решение № 3987/17.06.2021 г., постановено по адм. д. №1 1567/2020 г. на АССГ, жалбата е отхвърлена. Решението на АССГ е оставено в сила Решение № 493/20.01.2022 г., постановено по адм. д. №10299/2021 г. по описа на ВАС, IV отд. Решението е влязло в сила на 20.01.2022 г.

С молба от 05.04.2022 г. Р. А. Х., А. Г. Х. и Д. П. Б. са поискали от съда да допусне обезпечение на бъдещ иск с правно основание чл.292 АПК срещу Министъра на външните работи и срещу Областния управител на [населено място], който иск е предявен и е предмет на настоящето дело. С определение № 2835 от 06.04.2022 г., постановено по адм.д. № 3161/2022 г. на АССГ искането за обезпечаване на бъдещ иск е отхвърлено като неоснователно. Определението е потвърдено от ВАС и е влязло в сила на 17.06.2022 г.

С жалба от 31.05.2022 г. Р. Х., А. Х. и Д. Б., са оспорили действия на министъра на външните работи, обективирани в нотариална покана рег. № 7925, том 3, акт № 64/19.04.2022г. на нотариус Ц. Г. с район на действие СРС. Със същата жалба са поискани от съда да спре действия по принудително изпълнение на заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на областен управител С.. По тази жалба е образувано адм.д. № 4917/2022 г. по описа на АССГ, по което е постановено определение № 4394/01.06.2022 г., с което съдът е оставил без уважение искането. С определение № 5852/22.07.2022 г. съдът е оставил и без разглеждане жалбата и е прекратил производството по делото. Определението не е влязло в сила.

С Постановление № ДС-20П-1/21.04.2022 г. на Областен управител на област С.-град, е постановено да се изпълни Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на Областния управител на област С.-град за изземване от Р. А. Х., В. Г. П., В. Д. П., А. В. П., А. Г. Х., П. Х. Б. и Д. П. Б. недвижим имот – частна държавна собственост, управляван от Министерство на външните работи /МВНР/, представляващ апартамент № 11, намиращ се в [населено място], район „М.“, ж.к „М. 2“, блок 208А, вход 1, етаж 4, ап.11. Жалбоподателите са предупредени, в случай, че доброволно не предадат владението върху имота, ще бъде реализирано принудително изпълнение на 18.07.2022 г. от 10.30 часа със съдействието на органите на МВР.

Постановлението е оспорено пред съда, като с решение 4436/30.06.2022 г., постановено по адм.д. № 5015/2022 г. по описа на АССГ жалбата е отхвърлена. Решението не е влязло в сила, тъй като е оспорено пред ВАС.

С определение от 30.05.2022 г., постановено по адм.д. № 4617/2022 г. на АССГ, на основание чл. 297, ал.4 АПК, съдът е спрял допуснатото по силата на закона

предварително изпълнение на Постановление №ДС-20П-1/21.04.2022 г. на областния управител на област С. до приключване на съдебното производство по обжалването му с влязъл в сила акт.

Със заявление от 17.03.2022 г. депозирано от Р. А. Х. и А. Г. Х. до областния управител на област С., лицата са заявили собственически претенции към ползваното от тях жилище, описано по-горе, като придобито на основание давностно владение.

Р. А. Х., А. Г. Х. и Д. П. Б. са подали искова молба с вх. № 19943/04.04.2022 г. пред СГС, с която молят съда да признае за установено спрямо държавата, че са придобили имота по давност с упражняване на непрекъснато владение върху имота в продължение на повече от 10 години. По исковата молба е образувано гр.д. № 3453/2022 г. по описа на СГС.

От правна страна съдът намира следното:

П. иск е с правно основание чл. 292 АПК, съгласно която разпоредба задължението - предмет на изпълнение, може да се оспори чрез иск само въз основа на факти, настъпили след издаването на изпълнителното основание.

Предмет на установяване с иска по чл. 292 АПК е, че макар и възникнало, изпълняемото задължение е престанало да съществува или е станало неизискуемо поради настъпването на нови факти след издаване на изпълнителното основание. Отрицателният установителен иск по чл. 292 АПК може да се подаде без ограничение във времето, преди, по време или след осъществяване на изпълнението. Преценката дали са налице нови факти по смисъла на чл. 292 АПК е въпрос по същество. С разпоредбата на чл. 292 от АПК е регламентирана възможността задължението - предмет на изпълнението да се оспори по исков ред, чрез отрицателно установителен иск, само въз основа на факти, настъпили след издаване на изпълнителното основание. Това са фактите, относими към законосъобразността на изпълнителното основание, които не са могли да бъдат приобщени и ценени в производството по издаването или оспорването на съответните актове, съставляващи изпълнително основание. Такива факти имат качеството на правопогасяващи, правоизключващи и правоотлагащи изпълняемото изпълнително основание.

Съгласно чл. 292 АПК задължението - предмет на изпълнение, може да се оспори чрез иск само въз основа на факти, настъпили след издаването на изпълнителното основание. Общата норма на чл. 128, ал.2 АПК относно исковите производства по АПК изрично предвижда като условие за допустимост на исковите за установяване съществуването или несъществуването на едно административно право или правоотношение, ищецът да има интерес и да не разполага с друг ред за защита. Текстът на чл. 292 от АПК е предвиден като изключение в административния процес и затова са определени няколко кумулативни условия за неговото предявяване - когато ищецът има интерес от това, не разполага с друг ред за защита и да са настъпили факти след издаването на изпълнителното основание.

От една страна, административната процедура по оспорване на изпълнението на заповедта не е приключила с влязъл в сила съдебен акт, предвид на това, че Постановление № ДС-20П-1/21.04.2022 г. на Областен управител на област С.-град, с което е постановено да се изпълни Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на Областния управител на област С.-град е оспорено пред съда. АССГ с решение 4436/30.06.2022 г., постановено по адм.д. № 5015/2022 г. по описа на АССГ е отхвърлил жалбата, но решението на АССГ не е влязло в сила, тъй като е оспорено пред ВАС. Т.е.,

постановлението за изпълнение на заповедта не е влязла в сила и съответно не е приключило административното производство и съответно не са изчерпани всички останали способи за защита.

От друга страна, жалбоподателите са предявили иск в СГС, с който молят съда да признае за установено спрямо държавата, че са придобили имота по давност с упражняване на непрекъснато владение върху имота в продължение на повече от 10 години. По исковата молба е образувано гр.д. № 3453/2022 г. по описа на СГС. Т.е., това е още един способ за защита срещу изземването на имота, който е упражнен от жалбоподателите.

Освен изложеното, недължимостта на изпълнение по Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на областния управител на С. също се основава на настъпил след издаването ѝ факт, а именно настъпила придобивна 10 годишна давност. Т.е., макар и два различни правни способа, фактът, който ще се доказва при тези способности по образуваните дела, е един и същи, а именно придобиване на държавен имот по давност.

След като е налице друг процесуален ред за защита и той не е изчерпан, искът с правно основание чл. 292 АПК е недопустим. /реш. № 2813 от 24.02.2011 г. по адм. дело № 11009/2010 г., IV отд. на ВАС/. Поради това искът по реда на чл. 292 АПК е недопустим към настоящия момент.

Предвид изложеното, настоящия състав намира, че предявения иск с правно основание чл. 292 АПК е недопустим за разглеждане към настоящия момент, поради което исковата молба следва да бъде оставена без разглеждане, а делото прекратено.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ исковата молба от Р. А. Х., с ЕГН [ЕГН], А. Г. Х., с [ЕГН] и Д. П. Б., с ЕГН [ЕГН] и тримата с постоянен адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Д. Г. от САК срещу Министъра на външните работи и Областния управител на [населено място], с която молят да бъде установено по отношение на двамата ответници, че Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на областния управител на С., потвърдена с решение № 493/20.01.2022 г., постановено по адм.д. № 10299/2021 г. на ВАС, IV отд. и Решение № 3987/17.06.2021 г., постановено по адм. д. № 11567/2020 г. по описа на АССГ, не подлежи на изпълнение, поради новонастъпили факти.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: